

Jumalan sana vaikuttaa

1. Tess. 2:13-20

13. Siksi me myös lakkaamatta kiitämme Jumalaa siitä, että kun **kuulitte** meiltä **Jumalan sanan**, te **otitte sen vastaan**, ette ihmisten sanana vaan, niin kuin se todella on, **Jumalan sanana**, joka myös **vaikuttaa teissä, jotka uskotte**.

14. Teistä, veljet, on tullut niiden **Kristuksessa Jeesuksessa olevien Jumalan seurakuntien seuraajia**, jotka ovat Juudeassa. Ovathan teidän omat **maanmiehenne aiheuttaneet samoja kärsimyksiä** teille kuin juutalaiset noille seurakunnille.

15. **Juutalaisethan** tappoivat Herran Jeesuksen ja profeetat ja ovat vainonneet myös meitä eivätkä ole Jumalalle mieleen. He ovat kaikkia **ihmisiä vastaan**,

16. kun **estävät** meitä **puhumasta pakanoille** heidän **pelastumisekseen**. Näin he

yhä täyttävät syntiensä mittaa. **Viha** onkin **saavuttanut heidät täyteen määräänsä asti**.

17. Kun me nyt, veljet, olemme joksikin aikaa joutuneet teistä eroon - ulkonaisesti, emme sydämessämme - olemme entistä enemmän ikävöineet teitä ja **koettaneet päästä näkemään teidän kasvonne**.

18. Sen tähden olemme tahtoneet tulla luoksenne - minä, Paavali, kerran, jopa kahdesti - mutta **Saatana on estänyt meitä**.

19. Kuka on meidän **toivomme tai ilomme** tai **kerskauksemme kruunu Herramme Jeesuksen edessä hänen tulemuksensa, ellette te?**

20. Tehän olette meidän **kunniamme ja ilomme**.

Uskon puolustuksesta Jeesuksen paluuseen

Onko Raamattu kokonaan Jumalan sana? Miten asiaa voi puolustaa? Miten Raamatun luotettavuuden puolustus liittyy uskovien vainoihin? Mikä on pahinta, mitä ihmiselle voidaan tehdä? Miksi uskovien kasvokkain tapahtuva yhteys on tärkeää? Miten Saatana pyrkii estämään sitä? Miten uskovien yhteys liittyy Jeesuksen toiseen tulemiseen? Näitä kysymyksiä koskettelee tämänkertainen jaksomme Paavaliin kirjettä Tessalonikan kristityille.

Monenlaisia raamattukäsityksiä

Tänä päivänä kristillinen usko haastetaan kysymällä: "Onko Raamattu todella Jumalan sana? Mistä se voi tietää, kun kaikki uskonnot väittävät omista kirjoituksistaan samaa tai että niillä on totuus hallussaan?" Asia tulee kristilliseltä kannalta hankalaksi, kun monet kristitytkin korostavat, että Raamattu on kokonaan inhimillinen kirja, joka kuitenkin sisältää Jumalan ilmoituksen. Sitten on niitäkin kristittyjä, jotka väittävät, että Raamattu kyllä sisältää Jumalan sanaa, mutta siinä on myös omaan aikaansa sidottua ja jo vanhentunutta asiaa. Käytännössä sitten näin ajattelevat päättävät itse, mikä heidän mielestään on Jumalan sanaa ja minkä voi sivuuttaa kulttuurisdonnaisena ja aikansa eläneenä. Heille käytännössä Raamatusta on Jumalan sanaa vain se, mikä sopii heidän omaan maailmankuvaansa. Jos vielä maailmankuva on naturalistinen, niin kaikki mikä viittaa yliluonnolliseen tulkitaan kulloisenkin ajan ihmisten kuvitelmiä. Kun kaikki ihmeet näin karsitaan Raamatusta pois, jäljelle jää vain korkeita moraalisia ohjeita, joita käytännössä kukaan ei kykene noudattamaan.

Fariseuksen Raamattu

Meidän on kuitenkin syytä tiedostaa, että on paljon myös sellaisia, jotka pitävät Raamatusta aidosti Jumalan sanana, mutta käytännön elämässään sivuuttavat sen ja se jää heille ehkä mielenkiintoisen pohdiskelun ja jopa väittelyn aiheeksi. Kun

Jeesus aikanaan joutui tuomitsemaan farisealaisen ryhmän ulkokultaisuudesta ja piti sitä kauheana syntinä, Hän ei syyttänyt heitä siitä, että he eivät olisi pitäneet Vanhaa testamenttia Jumalan sanana. Mutta mikään teoreettinen ja sinänsä oikeaoppinen raamattunäkemyks ei ketään pelasta, ellei ihminen suostu ottamaan Jumalan sanaa omaan sydämeensä ja taivu sen alla parannukseen synneistään ja huutamaan Jumalan armoa.

Tuhoisat tulkinnat

Raamattu voidaan tuhota myös väärillä tulkinnoilla ja harhaopeilla silti vakuuttuneena siitä, että Raamattu on Jumalan sana. Väärissä tulkinnoissa ja harhoissa on usein kyse siitä, että Raamattuun luetaan omia ajatuksia eikä anneta Raamatun tutkia ja tuomita itseään.

Eräs tyypillinen väärä tulkintatapa on pitää lähes kaikkea Raamatussa kirjoitettua jonkinlaisina vertauskuvina. Aikanaan uskonpuhdistus joutui tarttumaan juuri tähän Raamatun mielivaltaiseen vertaiskuvalliseen tulkintaan, joka on kuitenkin yhä meidänkin vaaranamme varsinkin silloin kun annamme tietyille tyyllilajeille suhteetonta painoa. Raamatussa on tietenkin vertauksia, on runollista kieltä ja on näkyjä, mutta kaikki ne viittaavat reaalityodellisuuteen, johon päästään käsiksi parhaiten sillä, että lähdetään liikkeelle Raamatun sanallisesta tulkinnasta. Muuten Raamatun tulkinnastamme tulee helposti mielikuvitusleikkiä. Paavali varoittaa meitä myös sellaisesta tulkinnasta, jossa tehdään tekstistä sellaisia johtopäätöksiä, joita siinä ei välttämättä ole:

Veljet, tämän olen soveltanut itseeni ja Apollonkseen teidän takianne, että oppisitte meistä: "Ei yli sen, mikä on kirjoitettu", ettekä mahtaillen asettuisi kuka kenenkin puolelle toista vastaan. (1. Kor. 4:6) Edelleen hän varoittaa siitä, että yritämme lukea tekstien rivienvälejä:

Eihän siinä, mitä teille kirjoitamme, ole muuta kuin se, minkä voitte lukea ja myös ymmärtää. Toivon teidän täysin ymmärtävän,... (2. Kor. 1:12)

Useat harhaopit ovat syntyneet aidosti Raamattuun uskovien keskuudesta sillä tavalla, että otetaan jokin Raamatun oppi ja aletaan ylikorostaa sitä niin, että muuta kohdat jäävät sen jalkoihin. Tämä vaara on jokaisen Raamatun lukijan hyvä tiedostaa, sillä olemme omassa lukemisessamme ja ymmärtämisessämme rajallisia olentoja ja taipuvaisia yksipuolisuuteen. Siksi seurakunnassa tarvitsemme tasapainottavaa arviointia ettemme joutuisi vilpittömässä Raamattu-uskossamme hakoteille.

Jumalalta saatu sana

Paavali jatkaa uskon puolustusta, jonka hän aloitti jo luvun alussa:

Siksi me myös lakkaamatta kiitämme Jumalaa siitä, että kun kuulitte meiltä Jumalan sanan, te otitte sen vastaan, ette ihmisten sanana vaan, niin kuin se todella on, Jumalan sana, joka myös vaikuttaa teissä, jotka uskotte. (13)

Paavali korostamalla korostaa, että hänen puheensa eivät ole hänen omiaan, vaan Jumalan sanaa. Sen todiste on se, mitä Jumalan sana vaikuttaa. Paavali kuitenkin toteaa, että Jumalan sana pääsee vaikuttamaan vain niissä, jotka ottavat sen vastaan ja uskovat sen, turvaavat siihen ja ojentautuvat sen mukaan.

Miten saatu

Muualla hän selittää hiukan tarkemmin, miten hän on Jumalalta saanut, sen mitä hän puhuu ja mitä hän kirjoittaa. Korintin uskovia hän muistuttaa:

*Veljet, minä palautan mieleenne sen evankeliumin, jonka olen teille julistanut ja jonka olette ottaneet vastaan ja jossa myös pysytte. Sen kautta te myös pelastutte, jos pidätte kiinni siitä sellaisena kuin minä sen teille julistin. Muuten olette aivan turhaan uskoneet. Ennen kaikkea annoin teille tiedoksi sen, minkä myös itse olin **saanut**: Kristus kuoli meidän syntiemme tähden Kirjoitusten mukaan, hänet haudattiin ja hänet herätettiin kolmantena päivänä Kirjoitusten mukaan, ja hän näyttäytyi Keefakselle ja sitten niille kahdelletoista. (1. Kor. 15:1-5)*

Tässäkin Paavalin osoittaa ensin, millaista vaikutusta evankeliumin sanalla on uskoviassa: se pelastaa ihmisen. Mutta sitten hän korostaa, että hän on itse saanut evankeliumin eikä se ole mitenkään hänen omaa keksintöään. Keneltä hän sen sitten oli saanut? Toisilta apostoleiltako, jotka olivat nähneet Jeesuksen kärsimyksen ja kuoleman ja toimivat Herran ylösnousemuksen todistajina? Galatalaiskirjeessä Paavali torjuu tämän väitteen jyrkästi. Hän sai evankeliumin suoraan Jeesukselta:

*Mutta jos joku meistä - tai vaikka enkeli taivaasta - julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä me olemme teille julistaneet, hän olkoon kirottu. Kuten olemme ennenkin sanoneet, niin sanon nyt taas: jos joku julistaa teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä olette saaneet, hän olkoon kirottu ...Teen teille tiettäväksi, veljet, että minun julistamani evankeliumi ei ole ihmismielen mukaista. Enhän minä ole sitä keneltäkään ihmiseltä saanut, eikä sitä ole minulle opetettu, vaan **sain sen ilmestyksessä** Jeesukselta Kristukselta. (Gal. 1:8-9,11-12)*

Ehtoollisen asetussanatkin Paavali sai Herralta. Ne hän aloittaa näin:
Olen saanut Herralta sen, minkä olen myös ilmoittanut teille. (1. Kor. 11:23)

Efesolaiskirjeen sisällön hän ilmaisee myös Jumalan ilmoittamaksi:
Olette varmaan kuulleet siitä Jumalan armon taloudenhoidosta, joka on uskottu minulle teidän hyväksenne. Minulle on ilmestyksessä annettu tiedoksi tämä salaisuus, niin kuin olen edellä lyhyesti kirjoittanut. Sitä lukiessanne voitte huomata, kuinka pehryntynyt minä olen Kristuksen salaisuuteen. (Ef. 3:2-4)

Koko Raamattu

Paavali tekee täysin selväksi sen, että kaikki mitä hän on puhunut tai kirjoittanut on Jumalalta saatua. Toisaalta hän toistuvasti lainaa Vanhaa testamenttia aivan samoin kuin Jeesuskin edellyttäen, että kaikki mikä siihen on kirjoitettu, on kokonaan Jumalan sanaa. Timoteukselle hän kirjoittaa:

Olet myös jo lapsuudestasi asti tuntenut pyhät Kirjoitukset, jotka voivat tehdä sinut viisaaksi, niin että pelastut uskon kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa. Koko Raamattu on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta, ja se on hyödyllinen opetuksiksi, nuhteeksi, ojennukseksi ja kasvatukseksi vanhurskaudessa, jotta Jumalan ihminen olisi täydellinen ja varustautunut kaikkiin hyviin tekoihin. (2. Tim 3:15-17)

Vanha testamentti on Jumalan sanaa

Paavali yhtyy täysin siihen, mitä Jeesus sanoo Vanhasta testamentista:

Laki ja profeetat olivat Johannekseen asti. Siitä lähtien on julistettu hyvää sanomaa Jumalan valtakunnasta, ja jokaista vaaditaan tulemaan sinne sisälle. Mutta ennemmin katoaa taivas ja maa kuin häviää yksikään lain piirto. (Luuk. 16:16-17)

Jeesus julisti, että Hän itse on Vanhan testamentin kirjoitusten täyttymys:
Jeesus sanoi heille: "Tätä tarkoittivat minun sanani, jotka puhuin teille ollessani vielä teidän kanssanne. Kaiken sen pitää käydä toteen, mitä minusta on kirjoitettu Mooseksen laissa, profeetoissa ja psalmeissa." Silloin hän avasi heidän ymmärryksensä käsittämään Kirjoitukset. Ja hän sanoi heille: "Näin on kirjoitettu. Kristuksen tuli kärsiä ja kolmantena päivänä nousta kuolleista, ja parannusta syntien anteeksi-antamiseksi on saarnattava hänen nimessään kaikille kansoille, alkaen Jerusalemissa. (Luuk. 24:44-47)

Jeesuksen sanat ovat Isän

Sikäli kuin uskomme Jeesusta, meille on selvää, että koko Vanha testamentti, eikä vain jotkut sen osat, on Jumalan sanaa. Vastaavasti Jeesus julistaa oman sanansa Jumalan sanaksi:

Etkö usko, että minä olen Isässä ja Isä on minussa? Niitä sanoja, joita minä puhun teille, en puhu omasta aloitteestani. Isä asuu minussa, ja teot ovat hänen tekojaan. (Joh. 14:10)

Ylimmäispapillisessa rukouksessa Jeesus puhuu Isälle:

Minä olen antanut heille sinun sanasi, ja maailma vihaa heitä, koska he eivät ole maailmasta, niin kuin en minäkään ole maailmasta. (Joh. 17:14)

Vainot ovat Raamatun totuuden todiste

On mielenkiintoista nähdä, että Jeesus ja Paavali opettavat täsmälleen samalla tavalla siitä, että Jumalan sanan vastaanottaminen ja sen uskominen vie vainoon. Juuri sanan kohtaama vaino onkin yksi todiste sen totuudesta ja jumalallisesta alkuperästä:

Teistä, veljet, on tullut niiden Kristuksessa Jeesuksessa olevien Jumalan seurakuntien seuraaja, jotka ovat Juudeassa. Ovathan teidän omat maanmiehenne aiheuttaneet samoja kärsimyksiä teille kuin juutalaiset noille seurakunnille. (14)

Raamattu ei ole vain maailman levinnein kirja vaan se on myös maailman vainotuin kirja. Sitä joudutaan yhä salakuljettamaan moneen maahan. Yhä sitä pidetään kiellettynä monin paikoin ja viime aikoina sen sanomaa vastaan hyökätään laajasti omassa maassamme ja sen läntisen kulttuurin piirissä, joka on saanut rakennuspaikkansa juuri Raamatusta. Ellei Raamattu olisi Jumalan sana, se voitaisiin sivuuttaa yhtä vaarattomana kirjana kuin konsanaan Kalevala. Mutta juuri sen sisältämä voima, joka liikuttaa lukemattomia ihmisiä, nostaa väkevän vastustuksen, jonka taustalla on itse Saatana.

Ilmestyskirjan todistus

Raamatun sisäisiä todisteita siitä, että se on Jumalan sana voisi jatkaa pitkään, siksi lisään vain yhden. Ilmestyskirja ei myöskään anna pienintäkään epäilyn aihetta siitä, etteikö sitä olisi tarkoitettu otettavaksi vastaan sanasta sanaan, täysin sellaisena kuin se on:

Minä todistan jokaiselle, joka kuulee tämän kirjan profetian sanat: Jos joku panee niihin jotakin lisää, panee Jumala hänen päälleen ne vitsaukset, jotka on kirjoitettu tähän kirjaan. Jos joku ottaa jotakin pois tämän profetian kirjan sanoista, ottaa Jumala häneltä pois sen osan, joka hänellä on elämän puuhun ja pyhään kaupunkiin, joista tässä kirjassa on kirjoitettu. (Ilm. 22:18-19)

Johannes kirjoitti juuri sen, minkä sai kirjoitettavaksi. Kirjoitustavankin hän tekee heti alussa täysin selväksi:

Jeesuksen Kristuksen ilmestys, jonka Jumala antoi hänelle näyttääkseen palvelijoilleen, mitä pian on tapahtuva. Sen hän ilmoitti lähettämensä enkelin kautta palvelijalleen Johannekselle, joka vakuuttaa todeksi Jumalan sanan ja Jeesuksen Kristuksen todistuksen, kaiken minkä on nähnyt. Autuas se, joka lukee, ja autuaita ne, jotka kuulevat tämän profetian sanat ja ottavat varteen sen, mitä siihen on kirjoitettu, sillä aika on lähellä. (Ilm. 1:1-3)

Raamattu on ihme

Jeesuksen, Paavalin ja Johanneksen todistus on yhtäpitävä siinä, että Raamattu on kokonaan Jumalan sanaa. Se on luonteeltaan ihme aivan samalla tavalla kuin lihaan tullut Kristus on täysi ihminen ja täysi Jumala, myös Raamattu on täysin ihmisten kirjoittama, mutta se on samalla täysin ja kokonaan Jumalan sanaa. Joskus kuulee väitettävän, että Raamatussa täytyy olla virheitä, koska se on syntisten ja erehdyksiä tekevien ihmisten kirjoittama. Mutta kun katselemme esimerkiksi Apostolien teoissa tapahtuvia ihmeitä kuten parantamisihmeitä, jotka tapahtuivat Pietarin tai Paavalin käsien kautta, ne olivat aivan täydellisiä, koska Jumala vaikutti niissä. Vastaavasti Jumalan Henki huolehti siitä, että syntiset ihmiset kirjoittivat juuri sen, minkä Jumala halusi heidän kirjoittavan käyttäen juuri heidän persoonallisuuttaan.

Selvää on, että maailman ihmiset ja muiden uskontojen edustajat eivät usko, että Raamattu olisi Jumalan sana Raamatun oman todistuksen perusteella, koska he eivät sitä usko. Vain uskossa Sanan vastaan ottava voi kokea sen voiman. Vain hyvään maahan kätkeyty siemen kantaa hedelmää. Jos sydämen maaperä on kivikova, siemen ei kasva. Vika ei kuitenkaan ole siemenessä vaan maaperässä. Mutta uskovien on mahdollista haastaa maailma, jos heissä itsessään näkyy sen voiman vaikutus, joka on Jumalan sanalla heidän sydämissään. Siksi evankeliumin julistus ja uskon puolustus on aina henkilökohtainen asia. Se tapahtuu uskovan ja ei-uskovan kohtaamisessa tai heidän yhteen törmäyksessään. Jeesus sanoo siitä:

"Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka ottaa vastaan sen, jonka minä lähetän, ottaa vastaan minut. Mutta joka ottaa vastaan minut, ottaa vastaan hänet, joka on minut lähettänyt." (Joh. 13:20)

Miten sana vaikuttaa uskovissa?

...se todella on, Jumalan sanana, joka myös vaikuttaa teissä, jotka uskotte. (13)

Millä tavalla nyt sitten Jumalan sana, Raamattu vaikuttaa niissä, jotka uskovat? Tiedämme hyvin, että on paljon niitä, jotka ovat lukeneet koko Raamatun moneen kertaan ja jopa tutkineet sitä koko elämänsä ammatikseen, eikä Sana ole vaikuttanut heidän elämäänsä mitään todellista muutosta. Vika ei kuitenkaan ole Sanassa, jota Jeesus vertaa siemeneen kylväjävertauksessa. Syy on sydämen maaperässä. Raamatun sana kykenee muuttamaan ihmissydämen, joka taipuu parannukseen.

Hyvä esimerkki on Tetsu Abe niminen japanilainen mies, Norjassa asunut maallikko evankelista, joka syntyi rikkaaseen kotiin ja rikastui itsekin nopeasti kanojen rodunjalostuksen huippuasiantuntijana. Nuorena hän käytti rahansa viinaan ja ilotalokäynteihin, jotka eivät loppuneet, vaikka sukulaiset onnistuvat pakottamaan hänet avioliittoon. Hän tajusi olevansa synnin orja ja siksi omistautui koko sielullaan buddhalaisiin harjoituksiin. Vuoden hän vietti buddhalaisessa luostarissa. Sodassa hän joutui Burmassa taisteluihin, joissa hänen koko pataljoonastaan vain 7 henkeä jäi henkiin. Hänelle jäi syvä tyhjyyden tunne ja syyllisyys siitä, että hän jäi henkiin. Menestys, kauhukokemukset, buddhalaiset harjoitukset eivät kyenneet häntä muuttamaan.

Norjassa hän tutustui entiseen Japanissa työskennelleeseen lähetyssaarnaajaan ja päätti antaa Raamatulle mahdollisuuden, vaikka alun perin hän halveksikin kristittyjä. Perusteellisena luonteena hän alkoi opiskella Raamattua tämän lähetyssaarnaajan kanssa. Tätä hän teki joka viikko kolmen vuoden ajan. Hän tajusi, että hän oli syntinen. Hän ymmärsi älyllisellä tasolla evankeliumin, mutta Raamatun lukeminen ja opiskelu ei häntä auttanut. Hän tiesi olevansa syntinen, mutta ei tiennyt miten voisi uskoa pelastuakseen. Lopulta hän tuli siihen tulokseen, että hänen ei kannata enää viedä lähetyssaarnaajan aikaa ja siksi päätti lopettaa Raamatun opiskelun. Sitä ennen hän kuitenkin päätti vielä kerran lukea Raamatun alusta loppuun saadakseen tietää, miten ihminen voi uskoa.

Kolme vuorokautta hän luki yötä päivää Raamatun läpi, mutta vaikka siellä puhutaan paljon uskosta, hän ei löytänyt vastausta kysymykseensä, miten hän voisi uskoa. Pettynään hän paiskasi Raamatun lattialle. Lattialla se jäi auki kohdasta, jossa luki: "Tehkää parannus ja uskokaa evankeliumi!" Silloin hän tajusi, ettei hän koskaan ollut tunnustanut syntejään. Hän polvistui sänkynsä ääreen ja alkoi kovalla äänellä tunnustaa kaikkia syntejään, jotka ikinä muisti. Niitä riitti ja tunnustus oli pitkä. Lopulta hän tajusi, miten hän alkoi kuin pudota kadotuksen kuiluun. Hädissään hän lopulta huusi: "Jeesus Kristus auta minua, pelasta minut!" Silloin hänen sydämensä täytti sanoin kuvaamaton rauha ja ilo. Hän huomasi olevansa polvillaan lattialla. Siltä paikalta hän nousi ja toistaen: "Halleluja, aamen" meni lähetyssaarnaajan luo kertomaan ihmeellisestä pelastuksestaan. Matkalla hän törmäsi uskovaan ystävään, joka heti näki hänessä tapahtuneen muutoksen ja sanoi: "Herra kutsuu sinut maailmanevankeliointiin." Niin myös tapahtui. Hänestä tuli aktiivinen Raamattujen salakuljettaja ja evankelista, joka sai johtaa monia Herran tielle niin Japanissa kuin Euroopassakin.

Sana vie Herran kasvojen eteen

Raamatun sanan tehtävä on viedä ihminen kohtaamaan elävä Herra Jeesus Kristus. Raamattu ei vaikuta mitenkään maagisesti. Sen kautta Herra puhuu meidän sydämellemme ja siinä persoonallisessa suhteessa evankeliumin voima pääsee vaikuttamaan kasvua ja syvenevää Herran tuntemista. Raamatun sanassa Jumalan armo lähestyy meitä, kun elämme parannuksessa. Siitä Paavali kirjoittaa:

Jumalan armo on näet ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille, ja se kasvattaa meitä hylkäämään jumalattomuuden ja maailmalliset himot ja elämään siveästi, vanhurskaasti ja jumalisesti nykyisessä maailmanajassa, kun odotamme autuaan toivon täyttymistä ja suuren Jumalan ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kirkkauden ilmestymistä. Hän antoi itsensä meidän puolestamme lunastaakseen mei-

dät kaikesta laittomuudesta ja puhdistukseen itselleen omaisuudeksi kansan, joka ahkeroi hyviä tekoja. (Tiit. 2:11-14)

Jatkuvassa parannuksessa eläen ja täyttäen sydämemme päivittäin Jumalan sanalla, katsellen Herran kasvoja Raamattu-kuvastimen kautta, elämämme muuttuu ja Jumalan armovaikutus kasvaa. Mutta kaiken sen tulee tapahtua niin, että samalla vuodatamme parannuksessa koko sydämemme Herralla. Niin kuin kylväjävvertaus osoittaa kasvuun tarvitaan kärsivällisyyttä. Kasvu pysähtyy myös usein siihen, ettemme suostu parannukseen kaikkein kipeimmistä asioista elämässämme. Kun taas nöyryämme, armon kasvattava vaikutus lähtee jälleen käyntiin.

Uskon puolustus vainon keskellä

Heti uskoon tultuaan Tessalonikan uskovat lähtivät persoonalliseen julistus ja kohtaamistyöhön, mutta joutuivat välittömästi törmäyskurssille. He joutuivat vainon kohteeksi. Heihin ja myös tämän päivän avoimesti todistaviin uskoviin sopii Jeesuksen sana:

Muistakaa, mitä sanoin teille: ei palvelija ole herraansa suurempi. Jos ihmiset ovat vainonneet minua, he vainoavat teitäkin. Jos he ovat noudattaneet minun sanaani, he noudattavat myös teidän sanaanne. (Joh. 15:20)

Aidosti totuutta etsivä ihminen voi panna Raamatun koetteille. Hän voi tietoisesti lähteä noudattamaan sen sanaa ja katsoa pitääkö se paikkansa. Jos tällainen ihminen aloittaa esimerkiksi lähimmäisrakkauden käskyn noudattamisesta, jonka kuka tahansa ymmärtää ja jos hän tosissaan yrittää toimia sen mukaan, hän tulee pian näkemään oman syntisyytensä ja havahtuu siihen, että Raamatun kuva ihmisestä on oikea. Siitä hänen on mahdollista edetä etsimään Jumalaa, kun Pyhä Henki pääsee puhuttelemaan sanan kautta hänen omaatuntoaan. Toisaalta juuri silloin, kun ihminen alkaa nähdä totuuden itsestään, hänessä saattaa nousta kauhea viha Jumalan sanaa vastaan. Hänestä voi jopa kehittyä uskovien vainooja. Mutta yllättäen juuri se tapa, jolla vainottu uskova vastaa siihen, voikin lopulta murtaa hänen kovan sydämensä. Mutta toki voi tapahtua aivan toisinkin. Hänen vainonsa saattaa muuttua entistäkin raivokkaammaksi. Siitä alkuseurakunnalla oli kokemusta, johon Paavali viittaa:

Kaikkien ihmisten viholliset

Juutalaisethan tappoivat Herran Jeesuksen ja profeetat ja ovat vainonneet myös meitä eivätkä ole Jumalalle mieleen. He ovat kaikkia ihmisiä vastaan, kun estävät meitä puhumasta pakanoille heidän pelastumisekseen. Näin he yhä täyttävät syntiensä mittaa. Viha onkin saavuttanut heidät täyteen määräänsä asti. (15-16)

Näitä varsinkin natsien väärinkäyttämiä sanoja kirjoittaessaan Paavali tunsikin varmasti syvää murhetta ja jopa tuskaa, sillä olihan hän itse kuulunut juuri noihin vainoojiin. Roomalaiskirjeessä hän kirjoittaa samoista juutalaisista näin:

...minulla on suuri murhe ja jatkuva tuska sydämessäni. Minä soisin itse olevani kirottu pois Kristuksesta veljieni hyväksi, jotka ovat sukulaisiani lihan puolesta. (Room. 9:2-3)

Paavali kaikilla lähetysmatkoillaan teki kaikkensa voittaakseen juutalaiset evankeliumin puolelle, mutta sai heistä aina kaikkein kiivaimmat vastustajansa. Mitään suu-

rempaa syntiä ihminen ei voi tehdä kuin estää toisen ihmisen pelastus uskomalla Jeesukseen. Aikanaan Jeesus varoitti fariseuksia samasta asiasta:

"Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te tekopyhät! Te suljette taivasten valtakunnan ihmisiltä. Itse te ette mene sisälle ettekä päästä niitäkään, jotka olisivat menossa." (Matt. 23:13) Kauhea on niidenkin osa, jotka viettelevät uskovia lapsia:

"Kuka ikinä viettelee yhdenkin näistä pienistä, jotka uskovat minuun, hänelle olisi parempi, että myllynkivi pantaisiin hänen kaulaansa ja hänet heitettäisiin mereen." (Mark. 9:42)

Juutalaiset saivat Jumalan kutsun Jeesuksen toiminnassa, he saivat toistuvasti kutsun 40 vuoden ajan, kun alkuseurakunta julisti evankeliumia, mutta kansakuntana he hylkäsivät oman Messiaansa. Jumalan viha kohtasi tuota juutalaissukupolvea lopulta vuonna 70, kun Jerusalem tuhottiin ja kansa siroteltiin vuosisadoiksi pois omasta maastaan. Ilmeisesti tilanne oli kehittymässä kohti tätä, kun Paavali kirjoitti kirjeensä Tessalonikaan aivan niin kuin Jeesus itse oli ennustanut tapahtuvan.

Meidän on myös tärkeä tiedostaa, että Jumala ei jätä sitä kansakuntaa tuomitsematta, joka tietoisesti kääntyy pois Jumalasta ja estää uskovia julistamasta pelastuksen evankeliumia hukkuville ihmisille. Siitä on esimerkkinä Neuvostoliiton romahdaminen.

Mutta meidän kannattaa kysyä myös itseltämme, emmekö me ehkä ole omalla käytöksellämme tai laiminlyönneillämme estämässä perhettämme, sukulasiamme, ystäviämme, koulutovereitamme, työtovereitamme kuulemasta Jumalan sanaa ja pääsemästä osalliseksi pelastuksesta Jeesukseen uskomalla. Kristillisen kirkon väärät asenteet toimivat vuosisatoja evankeliumin levittämisen ja lähetystyön esteinä. Usein esteenä on väärä tulkinta selkeästä Jumalan sanasta, joka ei jätä pienintäkään epäselvyyttä siitä, että evankeliumin levittäminen kuuluu jokaiselle uskovalle.

Kaipuu päästä uskovien yhteyteen

Kun me nyt, veljet, olemme joksikin aikaa joutuneet teistä eroon - ulkonaisesti, emme sydämessämme - olemme entistä enemmän ikävöineet teitä ja koettaneet päästä näkemään teidän kasvonne. Sen tähden olemme tahtoneet tulla luoksenne - minä, Paavali, kerran, jopa kahdesti - mutta Saatana on estänyt meitä. (17-18)

Saattaa ehkä tuntua, että nyt Paavali vaihtoi puheenaihetta, mutta siitä ei oikeastaan ole kysymys. Hän tajusi, miten suurella ahdistuksessa Tessalonikan seurakunta oli vainojen puristuksessa. Hän tiesi myös, että juuri vainojen keskellä uskovat tarvitsevat keskinäistä yhteyttä.

Meillä korona-aikana monet kirkot menivät kiinni. Kovin kevein perustein hyljättiin silloin kehoitus: *Älkäämme jättäkö yhteistä kokoontumistamme, niin kuin muutamien on tapana, vaan kehottakaamme toisiamme entistäkin enemmän, kun näette tuon päivän lähestyvän.* (Hepr. 10:25)

Kolkuttaessaan suljettuja kirkon ovia moni uskova tajusi vihdoinkin, miten välttämätöntä uskovien kasvoista kasvoihin tapahtuva yhteys on uskon elämän hoitamisessa ja kasvussa. Luulisi, että vainojen ajaksi seurakunnat lopettaisivat kokoontumisen, mutta juuri vainotuille seurakunnille yhteinen kokoontuminen on niin elintärkeää,

että niin tehdään uhmaten hallitusten kieltoja. Jumalan sanan voima näkyy juuri siinä, kun vainotut uskovat kokoontuvat yhteen. Kiinassa kotikirkot aloittavat jumalanpalveluksensa usein klo 3 aamulla.

Paavali kaipasi Tessalonikan uskovia voidakseen heitä tukea ja vahvistaa, mutta monien esteiden vuoksi ei päässyt heidän luokseen. Paavali näki noissa esteissä Saatanan työtä. Meidänkin on hyvä tiedostaa, että usein on kysymys Sielunvihollisen työstä, kun syystä tai toisesta laiminlyömme uskovien yhteiset kokoontumiset. Tietenkin hyvin tyypillinen tapa, jolla Saatana toimii, on lyödä kiiloja uskovien välille ja usein vielä aivan mitättömällä asioilla. Paavali ei tarkemmin selitä, millaisia esteitä hänelle oli tullut, mutta me voimme omalta osaltamme miettiä, miten vihollinen pyrkii meitä estämään tulemasta toistemme yhteyteen.

Paavalin kaipuu ilmeni vahvana esirukouksena, josta hän kirjoittaa seuraavassa luvussa näin: *Yötä päivää me rukoilemme mitä hartaimmin, että saisimme nähdä teidän kasvonne ja täyttää sen, mitä teidän uskostanne puuttuu.* (3:10)
Löytyykö meiltä samaa halua ja rukousta päästä toisten uskovien yhteyteen.

Kunnia ja kruunu

Kuka on meidän toivomme tai ilomme tai kerskauksemme kruunu Herramme Jeesuksen edessä hänen tulemuksessaan, ellette te? Tehän olette meidän kunniamme ja ilomme. (19-20)

Luvun loppuksi Paavali palaa jälleen koko kirjeen pääteemaan eli Jeesuksen toiseen tulemiseen. Hänen suhdettaan perustamiinsa seurakuntiin määrittä se, mihin hän halusi seurakuntien suuntautuvan. Hänen suurin ilonsa toisista uskovista oli se, että hän saa yhdessä heidän kanssaan riemuita Jeesuksen toisessa tulemisessa. Mikä riemu onkaan siinä, kun saa yhdessä niiden kanssa ylistää taivaan pilvissä suurella kirkkaudella saapuvaa kuningasten Kuningasta, joille on saanut julistaa Jumalan sanaa ja joiden elämässä on saanut nähdä Jumalan sanan voiman vaikutuksen. Mieleepi nousee tässä virren sanat: ”Nyt yhdessä jo lähtekää, iäisiin häihin pyrkikää. Ken Herran kutsun torjuen pois jäisi tieltä autuuden?” (151:1)

Entä sinä?

Onko Jumalan sanan voima saanut siirtää sinut kuolemasta elämään, pimeyden vallasta valoon, Saatanan vallasta Jumalan valtakuntaan? Onko sinun suurin ilosi ja kunniasi päästä yhdessä toisten uskovien kanssa vastaanottamaan Jeesus Kristus, kun Hän saapuu kunniaansa? Jos ei vielä, niin Jumala kutsuu sinua parannuksessa tunnustamaan syntisi ja kääntymään Vapahtajan puoleen. Hän on ristien puulla kantanut sinun syntiesi rangaistuksen ja antaa sinulle kaikki syntisi anteeksi ja iankaikkisen elämän yhteydessään. Tänään on pelastuksen päivä, tänään sinua kutsutaan uuteen elämään, joka jatkuu ikuisesti Herran luona.

Jos tunnet jo Herran Jeesuksen, käy rohkeasti käyttämään Jumalan sanan miekkaa, Raamattua. Herran sanassa on voima, joka voi päivittäin uudistaa sinut ja siinä on voima murtaa kivikovien sydänten kallioita. Todista rohkeasti Herran suurista teoista!